

İLÂHÎ ADALET SÜRECİNDE ŞEFAAT VAR MI? (1)

Cevap: Şefaata sadece Allah'ındır. Şefaata hakkında anlatılanlar abartılardan ibaret olup Kur'ân'a aykırıdır. Bu konuyu izah etmemiz gerekir.

Şef': teki çift yapmak, şüf'a: ortağın malını kendi malına eklemek; şefî', şüf'a (ortaklık) hakkı bulunan ve şefâ'at edebilen demektir. Kur'ân-ı Kerîm'de tek anlamındaki vetrin karşıtı olarak kullanılan şefâ'at, yardımsız olan kişiye destek olup onu yalnızlıktan kurtarmak, çift yapmak anlamına geldiği gibi, birinin huzurunda iltimas, aracılık yaparak ona mevki, menfaat sağlamak veya onu cezâdan kurtarmak anlamına da gelir. İşte âhiretteki şefâ'at de birinin kurtuluşu, derecesinin yükselmesi için Allah katında ona yardımcı olmak, iltimas ve aracılık yapmak şek-linde açıklanmıştır.

Müşrikler (Allah'a ortak koşanlar), Allah'ın kızları sandıkları ve taş heykellerle sembolleştirdikleri meleklerin, Allah ile kendileri arasında şefâ'atçı olacaklarına, kendilerini Allah'a yaklaştıracaklarına inandıkları gibi Yahûdî ve Hıristiyanlar da peygamberlerinin ve din adamlarının, Allah katında kendilerine şefâ'at edeceklerine inanıyorlardı.

İşte Kur'ân, onların bu inancını reddetmektedir. Allah'a kulluk için aracılar gerek olmadığını, O'nun izni olmadan kimsenin şefâ'at edemeyeceğini ve Allah'ın kulları olan meleklerin de O'nun izni olmadan kimseye bir yarar veya zarar veremeyeceklerini; onun için sadece Al-lah'a tapmak gerektiğini tekrar tekrar vurgulamaktadır ki bu, tevhiidin esasıdır. Ve herhangi ad altında olursa olsun, Allah ile kul ara-sına aracı sokmak, Allah'tan başkasının insanı azâptan kurtaracağına inanmak, ad değiştirmiş şirkten başka bir şey değildir; tevhiide aykırıdır, merdûddur.

Kur'ân şefâ'ati tamamen reddetmiyor. Necm 26'ncı âyetin içeri-ğinden, meleklerin veya Allah katında makbul kişilerin şefâ'at edebi-lecekleri anlaşıldığı gibi, diğer sûrelerdeki çeşitli âyetlerden de bu an-laşılmaktadır. Ancak Allah öyle yüce, ulu pâdişah'tır ki O'nun hu-zu-run-da, kendisi izin vermedikçe, kimse söz söylemeğe, şefâ'at etmeğe kal-kışamaz. Allah kime şefâ'at etme izni verirse ancak o şefâ'at edebilir ve ancak Allah'ın râzı olduğu kuluna şefâ'at edebilir. Allah'ın râzı olma-dığına şefâ'at edemez. O halde meleklerin şefâ'atine erebilmek için meleklerle değil, Allah'a tapmak gerekir. Allah'ı bırakıp başka varlıklara tapmak, Allah'ı gücendirir. Allah, meleklerle, kendisinden başkasına tapanlara şefâ'at etme izni vermez. Bundan dolayı meleklerle tapmak, onların şefâ'at etmelerine değil, tersine etmemelerine neden olur.

(devamı yarın..)